

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Sžp/17/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1011201418                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 13.06.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | CSc., JUDr. Eva Babiaková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:1011201418.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej, a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: DREVODOMY RAJEC, s.r.o., Námestie SNP 2/2, Rajec, IČO: 44 261 004, zast. JUDr. Milošom Barbušom, advokátom so sídlom Štúrova 13, P.O.BOX 154, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavky a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/2930/V-958/Lig zo dňa 25. mája 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 155/2011 - 38 zo dňa 5. apríla 2012, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 155/2011 - 38 zo dňa 5. apríla 2012, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/2930/V-958/Lig zo dňa 25. mája 2011, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline č. 2011/00379/dub zo dňa 14. marca 2011, ktorým zrušil právoplatné rozhodnutie obce Vyšný Kubín č. 202/2010/206-TS5/A10 zo dňa 8. júla 2010.

Krajský súd dospel k záveru, že pokiaľ žalovaný podal proti rozhodnutiu obce Vyšný Kubín odvolanie, § 34 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „Stavebný zákon“), jednoznačne rieši, kto je účastníkom územného konania. Žalovaného v žiadnom prípade nemožno považovať za účastníka územného konania, a teda postup Krajského stavebného úradu v Žiline, keď začal konanie o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania bol správny. Krajský stavebný úrad v Žiline preskúmal rozhodnutie obce ako prvostupňového stavebného orgánu v celom rozsahu, námietky ohľadne porušenia § 27 ods. 6, § 35 - § 38 Stavebného zákona považoval krajský súd za nedôvodné.

Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že krajský stavebný úrad postupoval správne,

keď v súlade s § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „Správny poriadok“) zrušil rozhodnutie obce, nakoľko pripravovaný územný plán obce nie je záväznou územnoplánovacou dokumentáciou pre vydanie územného rozhodnutia. Obec bola povinná v prípade rozsiahlej novej výstavby mať územný plán obce, ktorý stanoví zásady priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce a až na základe schváleného územného plánu obce by bolo možné vydať územné rozhodnutie na predmetnú stavbu. V rámci projektovej dokumentácie stavby bola spracovaná urbanistická štúdia lokality, ktorá môže byť podkladom pre spracovanie a obstaranie územného plánu a následne vyhlásením jeho záväzných častí sa stane záväzným územnoplánovacím podkladom regulujúcim stavebnú činnosť v území.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že krajský stavebný úrad mal prvotne rozhodnúť o odvolaní, ktoré podal žalovaný, pričom ak dospel k záveru, že žalovaný nebol účastníkom konania, ale dotknutým orgánom, mal odvolanie posúdiť z pohľadu splnenia požadovaných náležitostí, t.j. či bolo podané riadne a včas, osobou na to oprávnenou, prípustnosť odvolania. Podanie odvolania vždy znamená odklad právoplatnosti rozhodnutia až do vybavenia odvolania. Dôvod nezákonnosti postupu žalovaného videl žalobca v tom, že preskúmať mimo odvolacieho konania možno iba tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť. Prvostupňové rozhodnutie obce Vyšný Kubín právoplatnosť nenadobudlo, nakoľko bolo podané odvolanie, o ktorom odvolací orgán nerozhodol. Odvolací orgán postupoval tak, akoby odvolanie neexistovalo, ktorým postupom došlo k hrubému procesnému pochybeniu.

Žalobca ďalej namietal, že krajský stavebný úrad bol povinný odvolanie žalovaného posúdiť ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania iba v tom prípade, ak by šlo o oneskorene podané odvolanie, nie pokiaľ bolo odvolanie podané neoprávnenou osobou. Žalovaný, ktorý jediný podal odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu a mal námietky proti vydanému územnému rozhodnutiu v konečnom dôsledku sám o svojich vlastných námietkach rozhoduje, ktorý postup bol podľa názoru žalobcu v rozpore s Ústavou SR a Listinou základných práv a slobôd.

K podanému odvolaniu sa písomne dňa 14. júna 2012 vyjadril žalovaný tak, že prvotne navrhol odvolanie odmietnuť, keďže žalobca neuviedol v čom rozsudok alebo postup krajského súdu považoval za nesprávny.

V ďalšom obsahu zotrval na obsahu vyjadrenia k žalobe zo dňa 5. októbra 2011, pričom zdôraznil, že nebol účastníkom konania o umiestnenie stavby č. 202/2010/2006-TS5/A10, a preto jeho podanie č. 12836/2010/SSZMV Z.31474 zo dňa 29. júla 2010 nebolo odvolaním podľa § 53 Správneho poriadku.

Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný v konečnom dôsledku sám rozhodoval o vlastných námietkach, žalovaný s poukazom na § 6 ods. 2 a § 58 Správneho poriadku uviedol, že pri určovaní vecnej príslušnosti sa riadil zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, platným štatútom a organizačným poriadkom. V danom prípade bolo o námietkach rozhodnuté podľa funkčnej príslušnosti na rôznych úsekoch výkonu štátnej správy. Záverom žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie ako nedôvodné a neopodstatnené zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. júna 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 65 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že žalobca mal za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Žalobca v odvolaní zopakoval argumenty, ktoré uviedol aj v podanej žalobe, s ktorými sa správne vysporiadal krajský súd, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožnil a na zdôraznenie správnosti uvádza:

Odvolanie bolo podané osobou, ktorej právo na opravný prostriedok neprislúchalo a potreba formálne rozhodnúť o podanom odvolaní nemá oporu v Správnom poriadku. Správny poriadok neupravuje postup v prípade tzv. neprípustného odvolania, a teda nemožno sa domáhať vydania rozhodnutia (napríklad odmietnutia takéhoto odvolania), keďže uvedený postup by bol v rozpore so zásadou zákonnosti v zmysle § 3 ods. 1 Správneho poriadku a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

Pokiaľ žalobca namietal, že mimo odvolacieho konania možno posúdiť len oneskorene podané odvolanie, nie však odvolanie podané neoprávnenou osobou, najvyšší súd dáva do pozornosti § 65 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý umožňuje nadriadenému správnomu orgánu preskúmať právoplatné rozhodnutie na základe vlastného alebo aj iného podnetu, pričom je zrejmé, že krajský stavebný úrad posúdil odvolanie žalovaného práve ako podnet v zmysle uvedeného ustanovenia.

K námietke žalobcu týkajúcej sa totožnosti odvolateľa a orgánu, ktorý v konečnom dôsledku o námietkach rozhodoval, najvyšší súd uvádza, že žalovaný je ústredným orgánom štátnej správy, ktorý sa člení na jednotlivé organizačné útvary. V zmysle čl. 4 ods. 3 a 6 ods. 1 Štatútu Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ministerstvo sa organizačne člení na sekcie, sekcia sa člení na odbory alebo úrady a odbor sa môže členiť na oddelenia, pričom podrobnejšie vymedzenie úloh uvedených v odsekoch 1 a 2 č. 4 ustanovuje organizačný poriadok ministerstva.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie proti rozhodnutiu obce Vyšný Kubín podala sekcia stratégie, záležitostí EÚ a medzinárodných vzťahov, odbor stratégie, oddelenie programovania dopravnej infraštruktúry, avšak o odvolaní proti rozhodnutiu Krajského stavebného úradu v Žiline č. 2011/00379/DUB zo dňa 14. marca 2011 rozhodoval odbor štátnej správy a územného plánovania. Je zrejmé, že vo veci bola rešpektovaná funkčná príslušnosť vyplývajúca z predpisu upravujúceho vnútorné pomery žalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil so závermi krajského súdu, ktorý považoval žalobou napadnuté správne rozhodnutie za zákonné. Žalobca v podanom odvolaní nevzniesol žiadne námietky spôsobilé spochybniť závery krajského súdu a keďže odvolací súd nevyhľadáva za účastníka dôvody nezákonnosti, napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach naň poukazuje podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O. s. p.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p., keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal a žalovanému v takomto konaní nárok na náhradu trov

neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.